

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

V СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

14.12.2017 № 692/3699

Про затвердження Концепції розвитку системи охорони здоров'я в місті Києві

Відповідно до основ законодавства України про охорону здоров'я, пункту 22 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та з метою забезпечення доступної кваліфікованої медичної допомоги кожному киянину, запровадження нових ефективних механізмів фінансування та управління у сфері охорони здоров'я, створення умов для формування здорового способу життя серед населення міста Києва Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити Концепцію розвитку системи охорони здоров'я в місті Києві згідно з додатком до цього рішення.
2. Виконавчому органу Київської міської ради (Київській міській державній адміністрації) забезпечити реалізацію Концепції розвитку системи охорони здоров'я в місті Києві, затвердженої пунктом 1 цього рішення.
3. Визнати такими, що втратили чинність, рішення Київської міської ради:
 - від 26 квітня 2007 року № 456/1117 «Про реформування галузі охорони здоров'я в місті Києві»;
 - від 17 лютого 2011 року № 21/5408 «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 26.04.2007 № 456/1117 «Про реформування галузі охорони здоров'я в місті Києві»;
 - від 29 листопада 2012 року № 487/8771 «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 26.04.2007 № 456/1117 «Про реформування галузі охорони здоров'я в місті Києві»;

від 2 жовтня 2013 року № 24/9612 «Про внесення змін до рішення Київської міської ради від 26 квітня 2007 року № 456/1117 «Про реформування галузі охорони здоров'я в місті Києві».

4. Офіційно оприлюднити це рішення у газеті Київської міської ради «Хрещатик».

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань охорони здоров'я та соціального захисту.

Київський міський голова

В. Кличко

Додаток
до рішення Кітвської міської
ради
від 14.12.2017 № 692/3699

Концепція розвитку системи охорони здоров'я в місті Києві

Вступ

Конституцією України встановлено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування.

Стратегією сталого розвитку «Україна – 2020», схваленою Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015, передбачено, що одним із пріоритетних напрямків розвитку країни є реалізація реформи системи охорони здоров'я.

Метою державної політики у цій сфері є кардинальне, системне реформування, спрямоване на створення системи, орієнтованої на пацієнта, здатної забезпечити медичне обслуговування для всіх громадян України на рівні розвинутих європейських держав.

Актуальність цієї реформи є вкрай високою, оскільки ця надзвичайно важлива сфера суспільного життя багато років поспіль потерпає від непослідовної соціально-економічної політики та, на відміну від інших галузей, все ще функціонує за застарілою, неефективною моделлю управління та фінансування.

Стратегією розвитку міста Києва до 2025 року, як головним документом, що визначає найважливіші пріоритети розвитку столиці, визначено, що одним із пріоритетних секторів Стратегії розвитку міста Києва до 2025 року є сектор «Охорона здоров'я», що передбачає забезпечення доступної, якісної та ефективної системи охорони здоров'я, яка спрямована на збереження і відновлення здоров'я і продовження тривалості життя киян.

З метою реалізації цілей та завдань, визначених Стратегією розвитку міста Києва до 2025 року, розроблено Концепцію розвитку системи охорони здоров'я в місті Києві (далі – Концепція), що спрямована на реалізацію державної політики щодо реформування системи охорони здоров'я та в майбутньому дозволить забезпечити ефективне функціонування системи охорони здоров'я, впровадити нові ефективні механізми фінансування та управління у сфері охорони здоров'я.

Реалізація Концепції дозволить надавати кваліфіковану медичну допомогу кожному киянину, створити умови для формування здорового способу життя.

Проблеми, які потребують розв'язання

Реформа системи охорони здоров'я має передбачати кардинальні якісні зміни всіх функцій системи охорони здоров'я – управління цією системою, забезпечення її

відповідними ресурсами, фінансування та надання вироблених цією системою послуг.

У місті Києві склалась негативна ситуація щодо укомплектування лікарськими кадрами закладів охорони здоров'я, що засновані на комунальній власності територіальної громади міста Києва. Гостро стоїть проблема кадрового забезпечення первинної медико-санітарної допомоги. Також спостерігається негативна тенденція до зростання розриву між рівнем оплати праці у галузі охорона здоров'я та середнім рівнем по місту Києву.

Залишається неефективним використання наявних у галузі коштів через застарілу модель фінансування системи охорони здоров'я, за якої обсяг фінансування залежить від потужності закладу, а не від обсягу, виду та якості медичної допомоги. У результаті вкрай обмежені ресурси в охороні здоров'я переважно покривають витрати на утримання персоналу й оплату комунальних послуг, і дуже мала частка залишається для лікарських засобів, устаткування та модернізації інфраструктури.

Тому на сьогодні досі існують проблеми, які потребують нагального вирішення, а саме: неефективна модель фінансування системи охорони здоров'я, низький рівень оплати праці, що призводить до неможливості залучення високопрофесійних кадрів, низька якість та ненадійність системи медичного обслуговування, що підтверджується об'єктивними показниками здоров'я населення міста Києва.

Мета та принципи реалізації Концепції

Метою реформування системи охорони здоров'я міста Києва є забезпечення права кожного мешканця міста на доступність якісних медичних послуг, створення умов для раціонального використання бюджетних коштів за принципом «гроші ходять за пацієнтом», створення сприятливих умов праці для медичних працівників.

Пацієнти повинні мати право обирати своїх постачальників послуг на основі їх географічного розташування, якості медичної допомоги, професіоналізму медичного персоналу та наявного широкого спектру послуг.

Впровадження нових механізмів фінансування дасть можливість уникнути дублювання функцій та забезпечити ефективно та раціональне використання коштів місцевого бюджету.

Створення сприятливих умов праці для медичних працівників включає в себе комплекс заходів, що передбачає не тільки проведення ремонтів, оновлення матеріально-технічної бази тощо у лікувально-профілактичних закладах міста Києва, але і розробку механізмів забезпечення службовим та соціальним житлом, встановлення муніципальних надбавок, навчання/зміну спеціалізації за рахунок бюджетних коштів.

Основними принципами реалізації Концепції є:

1. *Орієнтованість на людей*

Всі рішення, які стосуються системи охорони здоров'я, повинні прийматися з врахуванням потреб і прав людей (пацієнтів, медичних працівників) для забезпечення доступності, якості і безпеки медичних послуг. Свобода вибору є основною рушійною силою.

Враховувати пропозиції та зауваження громадськості, суб'єктів господарювання, органів місцевого самоврядування за умови відповідності їх уніфікованим клінічним протоколам надання медичної допомоги.

2. Орієнтованість на результат

Реформування системи охорони здоров'я дасть можливість створити нову сучасну модель функціонування системи охорони здоров'я, яка передбачає чіткі гарантії щодо обсягу медичної допомоги, фінансовий захист громадян у випадку хвороби, ефективний розподіл ресурсів, уникнення дублювання функцій, впровадження нових видів фінансування та відповідно надання доступної та якісної медичної допомоги.

Ефективність здійснених заходів буде оцінюватись шляхом систематичної оцінки за визначеними індикаторами (ключові показники ефективності), які будуть відображати стан та прогрес медичної та фінансової складової розвитку системи охорони здоров'я.

3. Орієнтованість на здійснення заходів

Втілення заходів з розвитку системи охорони здоров'я повинно здійснюватись відповідно до чітких планів-графіків з визначенням відповідальних осіб, часових періодів та механізмів звітності.

Шляхи і способи розв'язання проблем

Розв'язання визначених проблем та забезпечення всім громадянам доступу до гідного рівня медичного обслуговування передбачається здійснити шляхом переходу системи охорони здоров'я міста Києва до фінансування на основі моделі державного солідарного медичного страхування громадян з використанням для цього коштів, акумульованих у бюджеті міста Києва, приведення закладів охорони здоров'я у відповідність до сучасних потреб, розширення автономії закладів охорони здоров'я у фінансовій та управлінській діяльності тощо.

Основні завдання

Завдання 1. Вдосконалення системи управління

В Україні продовжує функціонувати екстенсивна та централізована система охорони здоров'я, побудована на основі командно-адміністративної моделі управління.

Суворе управлінська дисципліна, яка досі застосовується в українській системі охорони здоров'я, не приводить до покращення якості, але вимагає від місцевої влади, керівництва закладів охорони здоров'я та медичних працівників формального дотримання галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

- забезпечення підготовки кадрів адміністративно-управлінського персоналу з врахуванням основ сучасного менеджменту;
- забезпечення навчання/зміни спеціалізації лікарів та медичного персоналу за рахунок бюджетних коштів;
- цільові видатки на муніципальні надбавки медичному персоналу (визначення певної категорії/групи);
- розробка умов для отримання службового житла (реконструкція наявних лікувально-профілактичних закладів охорони здоров'я, що не використовуються за призначенням; будівництво нового службового житла);
- розробка умов для отримання соціального житла (можливість отримання довготривалого кредиту під 1–2 % на придбання житла для медичних працівників; будівництво соціального житла для медичних працівників);
- створення належних організаційних умов щодо функціонування єдиного медичного простору для надання гарантованого пакету медичних послуг та реалізації права пацієнта на вільний вибір лікувального закладу та лікаря;
- створення єдиного медичного інформаційного простору міста (Електронної медицини) на основі впровадження та ефективного використання інформаційних і комунікаційних технологій;
- впровадження системи моніторингу і аналізу діяльності закладів охорони здоров'я;
- зміна організаційно-правової форми закладів охорони здоров'я, в наступному – подальше розширення їх автономії у фінансовій та управлінській діяльності (за умови прийняття відповідних нормативних актів, що регламентують автономізацію закладів охорони здоров'я);
- розроблення, впровадження наскрізних протоколів медичної допомоги та забезпечення контролю за їх виконанням.

Завдання 2. Перехід на новий механізм фінансування закладів охорони здоров'я всіх рівнів надання медичної допомоги

Неефективна модель фінансового забезпечення формує структурну неефективність системи в цілому.

Кошти, які збираються через загальні податки та акумулюються в державному бюджеті, витрачаються не на фінансування медичних послуг та лікарських засобів конкретним особам у разі їх хвороби, а на утримання існування наявної мережі закладів охорони здоров'я.

Згідно із статтею 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» до повноважень місцевого самоврядування належить управління закладами охорони здоров'я, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення, організація медичного обслуговування та харчування в комунальних оздоровчих закладах, забезпечення в межах наданих повноважень доступності і безоплатності медичного обслуговування на відповідній території, а також розвиток всіх видів

медичного обслуговування, зокрема розвиток мережі закладів охорони здоров'я, та сприяння підготовці і підвищенню кваліфікації спеціалістів.

Органи місцевого самоврядування стикаються з рядом перешкод для ефективного здійснення зазначених повноважень. Виділення значних коштів з місцевих бюджетів на фінансування медицини вимушено спрямовується на співоплату поточних видатків для надання базових медичних послуг, а не на розвиток комунальних закладів охорони здоров'я та їх персоналу.

Запровадження нової моделі фінансування системи охорони здоров'я передбачає збереження повноважень органів місцевого самоврядування у цьому секторі і створення можливостей для їх повноцінного виконання. Передусім це буде досягнуто шляхом прозорого відмежування фінансової відповідальності державного рівня влади. Кабінетом Міністрів України буде визначено чіткий, обмежений перелік послуг державного гарантованого пакета медичної допомоги, надання яких буде повністю забезпечуватися за рахунок коштів державного бюджету. Місцева влада не повинна буде вишукувати кошти для надання таких послуг.

Органи місцевого самоврядування отримують можливість спрямовувати кошти місцевого бюджету (у разі рішення відповідних громад) на управління та розвиток комунальних закладів охорони здоров'я, зокрема на придбання медичного обладнання та інші капітальні видатки. Крім того, місцева влада зможе витратити кошти місцевих бюджетів на оплату для мешканців громади додаткових медичних послуг, що наразі не входять до державного гарантованого пакета медичної допомоги (тобто розвиток медичного обслуговування).

Запровадження нової моделі фінансування, яка передбачає чіткі та прозорі гарантії держави щодо обсягу безоплатної медичної допомоги, кращий фінансовий захист громадян у випадку хвороби, ефективний та справедливий розподіл публічних коштів та скорочення неформальних платежів, створення стимулів до поліпшення якості медичної допомоги, що надається населенню комунальними закладами охорони здоров'я, дозволить підвищити ефективність процесу надання медичної допомоги.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

впровадження нових механізмів фінансування – поступовий перехід до фінансування на основі наданих медичних послуг та гарантованого пакета медичної допомоги;

запровадження оплати результатів діяльності закладів охорони здоров'я як автономних суб'єктів господарської діяльності, тобто оплати фактично наданої ними пацієнтам медичної допомоги;

запровадження нової моделі фінансування первинної медичної допомоги, вторинної (спеціалізованої) та третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги;

укладення договорів про надання медичних послуг, що входять до гарантованого пакета медичної допомоги;

впровадження методики обрахування вартості медичної послуги;

впровадження ефективних форм оплати за пролікований випадок (кавітаційна, подушова, DRG).

Завдання 3. Подальший розвиток первинного рівня надання медичної допомоги та впровадження нової моделі його фінансування

У всьому світі первинна медико-санітарна допомога є важливим інструментом впливу на поліпшення стану здоров'я населення, профілактики захворювань, підвищення якості надання медичної допомоги, забезпечення населення доступною та якісною медичною допомогою у відповідності до стратегії та принципів європейської політики «Здоров'я для всіх».

На первинну ланку охорони здоров'я припадає понад 80 % первинних звернень пацієнтів, які починають і закінчують лікування безпосередньо за місцем проживання.

Протягом 2011-2014 років розмежовано бюджети первинного і вторинного рівня надання послуг та у всіх районах міста Києва було створено 28 центрів первинної медико-санітарної допомоги, які були реорганізовані в комунальні некомерційні підприємства.

Відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 10.09.2013 №793 «Про затвердження Нормативів забезпеченості мережею амбулаторій - підрозділів центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.09.2013 за № 1587/24119, відповідно до потреби та враховуючи норматив (1 амбулаторія на 10 тисяч населення), у місті Києві мають функціонувати 293 амбулаторії. Станом на 01.10.2017 функціонує 257 амбулаторій, з яких відокремлені лише 82 амбулаторії. З метою приведення у відповідність до потреби та створення мережі закладів охорони здоров'я крокової доступності необхідно передбачити створення ще 36 амбулаторій та виокремити з приміщень поліклінік більше 100 амбулаторій, що забезпечить надання якісної медичної допомоги та зниження соціальної напруги серед населення міста Києва.

Крім того, у зв'язку з швидкою розбудовою міста Києва існує проблема відсутності амбулаторних закладів охорони здоров'я у новозбудованих районах міста Києва, яку можливо вирішити шляхом надання забудовниками можливості розташування таких відділень у новозбудованих будинках.

У разі успішної реалізації заходів цього завдання передбачається розвиток та покращення системи надання медичної допомоги за допомогою найсучасніших світових медичних технологій та розробок; зменшення навантаження на стаціонари лікувально-профілактичних закладів охорони здоров'я, відмова від дороговартісного лікування; забезпечення ранньої діагностики (скринінгу) таких хвороб як інфаркт, інсульт, цукровий діабет, ВІЛ/СНІД, рак тощо; зменшення черг, скопичення населення в одному закладі охорони здоров'я та очікування прийому до лікаря, що забезпечить зменшення негативу в суспільстві та підвищить задоволеність потреб населення в отриманні якісної медичної допомоги.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

створення мережі закладів охорони здоров'я крокової доступності (амбулаторій загальної практики - сімейної медицини);

забезпечення закладів охорони здоров'я первинного рівня медичним оснащенням/обладнанням на 100%;

забезпечення справедливого фінансування та підвищення зарплати медичних працівників, у т.ч. введення подушової форми оплати послуг сімейного лікаря та стимулювання якості роботи (введення індикаторної системи);

забезпечення фінансової доступності медикаментів для соціально уразливих верств населення;

надання інтегрованої медичної допомоги шляхом впровадження координації діяльності між рівнями медичної допомоги, закладами та підрозділами системи охорони здоров'я; наступності медичного обслуговування та командної роботи (лікарів різних спеціальностей та середнього медичного персоналу);

створення мережі амбулаторій у новозбудованих районах міста Києва;

створення сприятливих умов для функціонування лікарів як фізичних осіб-підприємців;

визначення чітких маршрутів пацієнта з урахуванням наскрізних протоколів.

Завдання 4. Розвиток вторинного та третинного рівнів надання медичної допомоги

Статтею 35-2 Основ законодавства України про охорону здоров'я встановлено, що з метою забезпечення належної якості та доступності безоплатної вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги та ефективного використання ресурсів системи охорони здоров'я в Україні створюються госпітальні округи в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2016 року № 932 «Про затвердження Порядку створення госпітальних округів» госпітальні округи починають функціонувати з дати затвердження їх переліку та складу Кабінетом Міністрів України.

Так, розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 березня 2017 року № 202-р «Про затвердження складу госпітального округу м. Києва» затверджено склад госпітального округу м. Києва. Відповідно до зазначеного розпорядження до складу госпітального округу м. Києва входять всі заклади охорони здоров'я, що забезпечують надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги та розміщені на території десяти районів міста Києва.

Для забезпечення функціонування госпітального округу в місті Києві необхідно привести до потреби населення наявні заклади охорони здоров'я та у відповідність найменування закладів охорони здоров'я, які входять до складу госпітального округу, а саме: заклади охорони здоров'я інтенсивного, планового, реабілітаційного та паліативного лікування, для забезпечення рівня безпеки та якості, доступності необхідної медичної допомоги.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

реорганізація закладів охорони здоров'я в комунальні некомерційні

підприємства;

створення мережі закладів охорони здоров'я у місті Києві відповідно до потреби населення інтенсивного, планового, реабілітаційного та паліативного лікування, спеціалізованих медичних центрів з визначенням профілів надання медичної допомоги (медичних послуг) для кожного закладу охорони здоров'я, з наступним забезпеченням їх медичним обладнанням та устаткуванням;

організація функціонування госпітального округу на підставі проведеного аналізу потужності ліжкового фонду, інтенсивності лікарень, територіального розміщення лікарень та наявності транспортних комунікацій, кадрового потенціалу тощо;

розробка, затвердження та виконання міських цільових програм за напрямками захворювання;

співпраця з Національною академією медичних наук України, закладами охорони здоров'я, які надають третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу (підготовка та підписання договорів про співпрацю).

Завдання 5. Впровадження механізмів медичного страхування (у разі прийняття відповідних нормативно-правових актів)

На сьогодні в Україні передоплата громадянами за медичне обслуговування здійснюється у вигляді сплати податків до бюджету. Проте кошти, які збираються через податки та акумулюються в бюджеті, витрачаються не на закупівлю послуг для кожного страхового випадку, а на підтримку існування наявної мережі закладів охорони здоров'я незалежно від кількості та якості фактично наданих ними пацієнтам послуг.

Тому єдиний ефективний шлях для забезпечення доступної та якісної медичної допомоги, який надійно захищає тих, хто захворів, та їх близьких від фінансового стресу, це перехід до фінансування медицини за страховим принципом, тобто за принципом, який передбачає чіткі правила передоплати за конкретно одержану у разі настання хвороби необхідну медичну допомогу. Суть цього принципу полягає в тому, що посильні грошові внески на випадок хвороби сплачуються великою кількістю громадян заздалегідь, а зібрані кошти спрямовуються на лікування тих, кого спіткала хвороба.

Отже, необхідно чітко визначити єдиний і прозорий підхід до тарифікації та співоплати за медичні послуги та створити підґрунтя для активізації розвитку добровільного медичного страхування.

В разі визначення державного гарантованого пакета медичної допомоги вартість послуг покриватиметься системою страхування повністю або частково. У випадку часткового покриття пацієнти будуть здійснювати офіційну співоплату за послуги та/або лікарські засоби.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

визначення основних медичних послуг для розробки базового соціального пакета;

у разі прийняття нормативно-правових актів щодо створення і впровадження механізму страхування в систему охорони здоров'я в Україні, розроблення відповідних нормативних актів щодо реалізації зазначеного механізму в місті Києві.

Завдання 6. Створення інструментів інформаційної/електронної охорони здоров'я

Реформування системи охорони здоров'я супроводжується створенням та постійним вдосконаленням сучасної платформи для збору та обміну медичною та фінансовою інформацією в електронному вигляді. Електронна система дозволить реалізувати принцип «гроші ходять за пацієнтом», а також аналізувати ситуацію із станом здоров'я населення, щоб оперативно розробляти оптимальний план закупівлі медичних послуг і найбільш ефективно витратити кошти. Ця система також відкриє можливість для створення «єдиного медичного простору»: координації і інтеграції між рівнями медичної допомоги, а також для запровадження нової системи управління якістю послуг, що також надасть можливість заощаджувати бюджетні кошти та уникнення дублювання функцій.

Створення єдиного медичного простору передбачає запровадження інструментів електронної охорони здоров'я, таких як електронні реєстри, протоколи обміну даними, системи кодування діагнозів та процедур, єдиної системи управління якістю та інше.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:
запровадження електронної системи охорони здоров'я;
використання інформаційно-комунікаційних технологій у сфері управління і надання медичних послуг за допомогою електронних засобів.

Завдання 7. Створення системи контролю за захворюваністю - CDC Kiev (функціонування КНП «Київський міський центр громадського здоров'я» та КНП «Лабораторний центр»)

Система громадського здоров'я як основа профілактичної медицини повинна передбачати основні заходи у сфері охорони здоров'я та бути спрямованою на збереження здоров'я населення і зменшення обсягу витрат на медичне обслуговування.

Проте та система громадського здоров'я, яка існує сьогодні, є нескоординованою та розгалуженою. Елементи системи громадського здоров'я діють незлагоджено та потребують оптимізації існуючих ресурсів та суттєвого збільшення ефективності управління ними.

Має бути побудована стійка та дієва система громадського здоров'я, яка здатна оперативно та адекватно реагувати на сучасні потреби, забезпечувати збереження і зміцнення здоров'я населення, проведення моніторингу захворювань, епідеміологічного нагляду та біологічної безпеки, здійснювати заходи з профілактики захворюваності, боротьби з епідеміями.

Функціонування КНП «Київський міський центр громадського здоров'я» та КНП «Лабораторний центр» забезпечить збереження та укріплення здоров'я

населення шляхом проведення ранньої діагностики та моніторингу захворювань, здійснення групової та популяційної профілактики захворюваності, боротьби з епідеміями, забезпечення стратегічного управління з питань громадського здоров'я, а також створення сучасних умов обслуговування у сферах лабораторно-інструментальних досліджень, санітарного, екологічного тощо законодавства, оцінки відповідності, стандартизації, метрології, проведення обстежень тощо.

Реалізація цього завдання потребує вжиття таких заходів:

функціонування єдиної системи спостереження за рівнем захворюваності населення та попередження ризиків виникнення захворювань на рівні міста;

забезпечення умов для професійної підготовки/перепідготовки фахівців в сфері громадського здоров'я;

систематичне проведення імунізації населення міста Києва;

створення можливостей для міжнародної співпраці та залучення додаткових позабюджетних засобів фінансування.

Етапи та строки реалізації Концепції

Реалізувати Концепцію передбачається протягом 2017—2020 років.

1. Підготовчий етап – 2017 рік.

Метою підготовчого етапу є структуризація закладів охорони здоров'я та реорганізація їх в повноцінні суб'єкти господарської діяльності - комунальні некомерційні підприємства.

2. Етап впровадження – 2018-2019 роки.

Метою етапу впровадження є створення мережі закладів охорони здоров'я інтенсивного, планового, реабілітаційного, паліативного лікування та запровадження нової моделі фінансування.

3. Етап інтеграції – 2020 рік.

Метою етапу інтеграції є налагодження повноцінного функціонування нової системи охорони здоров'я.

Очікувані результати

Реалізація Концепції дасть можливість створити сучасну модель системи охорони здоров'я європейського зразка. Вона забезпечить ефективне використання ресурсів у системі охорони здоров'я, надання якісної та доступної медичної допомоги населенню міста Києва.

Реалізація цієї Концепції сприятиме:

впровадження нових механізмів фінансування системи здоров'я;

реалізації принципу вільного вибору для всіх учасників системи охорони здоров'я (для пацієнта, лікаря, закладу охорони здоров'я, замовника медичних послуг);

підвищенню рівня прозорості та підзвітності використання бюджетних коштів;

підвищенню рівня якості надання медичних послуг, їх фізичної та фінансової доступності.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів

Фінансування заходів щодо реалізації цієї Концепції здійснюється за рахунок коштів бюджету міста Києва у межах асигнувань, що передбачаються на відповідний рік, благодійних фондів, міжнародної технічної та фінансової допомоги та інших джерел, не заборонених законодавством.

Київський міський голова

В. Кличко